

Príjemný pohľad ridgebacka.

Africký leví pes bol chovaný a šľachtený hlavne pre svoju povahu, jeho exteriér sa dotváral až v 20. storočí. Táto jeho vzácna povaha je dodnes neoddeliteľnou súčasťou štandardu RR. Dôstojný, inteligentný, rozvážny, akoby stále o niečom premýšľajúci pes. K cudzím odmeraný, ale nie agresívny alebo plachý. Zároveň prítulný a vyžadujúci pozornosť a lásku. Pri práci odvážny, avšak opatrný a dôsledný. Takto bol rokmi vyšľachtený. Rodézsky ridgeback ostal ako jedno z mála plemien psom veľmi prírodným. V každom ridgebackovi je dodnes kúsok divjej neskrotnej Afriky.

Elegantný, imponantný vzhľad.

Rodézsky ridgeback – africký leví pes

Odkiaľ pochádza leví pes?

Koncom 15. storočia bola zaznamenaná prvá správa o psoch, ktoré boli veľmi škaredé, ale vďaka svojim mimoriadnym vlastnostiam aj veľmi obľúbení spoločníci a užitoční pomocníci. Na chrbte mali pás opačne rastúcej srsti a povahu vernú a nebojácnu.

Vlastnili ich členovia kmeňa Hotentotov už dávno predtým, ako sa Európania vylodili na africkom pobreží. V africkej divočine nemali dovezené európske psy šancu na prežitie.

Bieli osadníci ich teda začali krížiť s domorodými psami Hotentotov. Takto sa počas 16. a 17. storočia formoval v Afrike „leví pes“, dnešný rodézsky ridgeback (RR). Spoločne slúžili pri ochrane fariem, pri love divjej zveri a boli zároveň príjemnými spoločníkmi.

SYSTÉM ŠĽACHTENIA PLEMENA, JEHO POVAHY

Pôvodnou funkciou a úlohou tohto afrického psa bolo leva alebo inú zver zastaviť a fixovať tak dlho, kým sa na miesto nedostavil lovec. Treba si ale uvedomiť, že tieto psy leva nikdy nenapádali, ani sa ho nepokúsili usmrtiť. Pri love sa uplatňovala ich mimoriadna pohyblivosť, vytrvalosť, sila a schopnosť pohybovať sa stále rýchlejšie a obratne unikať a vyhýbať sa levím pazúrom. Pes, ktorý nebol dostatočne opatrný alebo volil útok, zomieral. Takto sa prirodzenou selekciou ridgeback vyvinul na nesmierne obratného a pritom veľmi opatrného psa. Útok či priama cesta k nepriateľovi je pre plemeno netypická. Takto sa roky v Afrike formoval pes, ktorý nikdy nešiel do priameho kontaktu s nebezpečenstvom, práve naopak, toto plemeno si vždy v každej situácii udržiava určitý odstup

RIDGE – PLEMENNÝ ZNAK

Zvláštnosťou plemena je ridge na chrbte, ktorý sa vyformoval z chlupov rastúcich v protismere k ostatnej srsti. Ridge sa považuje za významný plemenný znak. Ridge musí byť zreteľne ohraničený, symetrický a zužujúci sa smerom k bedrám. Začína hneď za plecami a pokračuje k bedrovým kostiam. Správny ridge má obsahovať len dva výry – identické a navzájom oproti stojace. Spodné okraje výrov nesmú presahovať nižšie než do jednej tretiny dĺžky ridge. Dobrá priemerná šírka ridge je 5 cm. Treba si uvedomiť, že nie každý pes s ridge na chrbte je čistokrvný rodézsky ridgeback a tiež nie všetky čistokrvné ridgebacky majú tento plemenný znak.

Ridge, pruh na chrbte je plemenným znakom.

PREČO?

Vysvetlenie je jednoduché. V priebehu šľachtenia plemena, keď boli v Afrike pôvodné domorodé psy s ridge krížené s európskymi poľovnými psami bez ridge, rodili sa šteňatá s ridge, ktoré však boli ďalej geneticky s ohľadom na prítomnosť ridge heterozygoti. Ďalším párením týchto psov s ridge vznikali ďalšie jedince s ridge (Rr-heterozygoti) i homozygoti (RR-dominantný homozygot), i psy bez ridge (rr-rece-

Ridgebaci majú radi kontakt, túžia po spoločnosti ľudí ale i psov.

Snímka: HaFo

sivny homozygot). Dodnes sú percentuálne najrozšírenejšie psy s ridge, ktoré sú práve Rr-heterozygoti, skrytí nositelia bezridgovosti. A takto sa to deje dodnes a bude diať ešte dlho. Preto nie je nič neobvyklé, keď sa vo vrhu vyskytuje šteňa bez ridge.

Žiaľ, táto teória platí aj opačne. Aj pri dnešnom krížení ridgebacka s inou rasou sa môže stať, že pomerne veľká časť potomstva bude mať na chrbte ridge. Ridge je síce hlavným plemenným znakom, ale pozor, nie každý pes s ridge na chrbte musí byť zákonnite ridgeback. Preto pozor na chovateľov bez PP!

Genetika umiestnenia a tvaru boxu (korunky a dvoch vírov), utvárania a symetrie ridge je omnoho zložitejšia a menej vystopovateľná. Komplexný genetický vzorec nie je ešte stále známy. Je nanajvýš pravdepodobné, že pôvodný ridge ani neobsahoval žiaden box, ani korunky. Dnešný ridge, ako ho požaduje štandard, je výsledkom systematického chovu, čiže novo získaným znakom rodézskeho ridgebacka.

Elegantná sučka a pes, typickí predstavitelia plemena.

Snímka: Irena Hofferková

RIDGEBACK S HNEDÝM NOSOM?

Áno, tento variant je úplne rovnocenný s variantom s čiernym nosom. Je to iba vec vkusu, kto čo uprednostňuje, čo sa mu viac páči. Na Slovensku vídavať väčšinou čiernonosé ridgebacky. Chovatelia tvrdia, že povaha hnedonosého psa je iná. Sú to psy viac závislé od rodiny, rezervovanejšie k cudzím. Sú obozretnejšie k novým veciam a tiež sa snažia viac zapáčiť svojmu pánovi. Tvrdia, že hnedonosáka nemožno nútiť, potrebuje pri výchove a spolužití viac trpezlivosti.

Gén pre hnedý nos pochádza od pôvodných poľovných psov. Pretože aj faraónsky pes pochádza z tej istej oblasti ako psy s ridge a je hnedonosý, predpokladá sa, že hnedý gén sa vyskytoval v pôvodnej populácii psov v Afrike odjakživa. Čo sa týka pigmentácie, ridgeback s hnedým nosom nemá gén na čiernu. Má hnedé aj pazúry a farba očí je v dospelosti tmavojantárová. Šteňatá v útlom veku majú krásne azúrovo modré oči. Skúsení chovatelia ridgebackov radi používajú vo svojich líniách hnedý nos, lebo tieto psy prinášajú do chovu nádhernú žiarivú sýtu farbu srsti. Zaujímavosťou však je, že chov iba na hnedonosých psoch vedie u ridgebacka k strate kvality srsti a k blednutiu pigmentu.

RODÉZSKY RIDGEBACK – ŠPORTOVEC TELOM I DUCHOM

Ridgeback je pravým dieťaťom prírody. Miluje slobodný a ničím nespútaný pohyb. Má dokonalú stavbu tela. Nemá problémy s rýchlosťou a vytrvalosťou, je obratný a skáče takmer bez rozbehu z miesta. Je predurčený na rôzne druhy športu, ako napr. Lure Coursing, agility, dostihy a pod. Navyše mu každý šport, pri ktorom si vybijie energiu, prináša radosť.

RODÉZSKY RIDGEBACK – POĽOVNÉ PLEMENO

V Európe sa ridgeback uplatňuje väčšinou ako spoločenský pes, ale napriek tomu zis-

kava vďaka radostnému nasadeniu v práci stále viac a viac priateľov aj medzi poľovníkmi. Na Slovensku nás poľovný zákon obmedzuje pracovať v lese s ridgebackom, lebo spadá do kategórie plemien s kohútikovou výškou nad 50 cm. To znamená, že ho nemôžeme využívať ako duriča na naháňanie zveri, na čo bol vyšľachtený. Ale ako farbiar na dohľadávanie poranenej alebo strelenej zveri by sa určite mal využívať. Charakteristická pre toto plemeno je úplne iná technika práce ako pri bežných európskych poľovných plemenách. Ako pôvodnému poľovnému psovi v africkej buši je mu vrodená patričná dávka samostatnosti. Pri práci ridgebacka na stope sa neznámy plemena často zdá, akoby pes strácal stopu, lebo pravidelne po pár metroch zastavuje, odbočuje zo stopy a s nosom vysoko vo vetre si overuje, či správne pracuje. Je to stratégia, ktorá si od poľovníka vyžaduje trpezlivosť a dôveru v inštinky jeho psa, lebo ridgeback, vďaka svojej výraznej vôli najst' koristiť, k nej vždy svojho pána doveďie. Toto plemeno je počas lovu veľmi silne viazané na vodcu.

RODÉZSKY RIDGEBACK – PES ZÁCHRANÁR

Na záchranársky výcvik nie sú predurčené ani preferované žiadne plemena psov. Vyžaduje sa vynikajúci nos, absolútne vyrov-

Ridgeback sa rád vyhrieva na slnku a pozoruje okolie.

naná povaha, pevné nervy a fyzický fond. Rodézske ridgeback všetky tieto podmienky spĺňa. Zo skúseností majiteľov ridgebackov – záchranárov vieme, že ridgeback pri práci rozmýšľa, veľmi dobre sa orientuje v členitom priestore a len čo zachytí pach, najprv ho vyhodnotí a až potom označí. Je radosť s ním pracovať.

RODÉZSKY RIDGEBACK – PES OBRANÁR

Rodézske ridgeback je vynikajúci strážny pes, nesmierne oddaný svojej rodine, ktorú si považuje za povinnosť a česť za každých okolností chrániť. Jeho prirodzenou a hlboko zakorenenou vlastnosťou popri poľovnom inštinkte je aj obrana jeho najbližších. Ridgeback, pravý reprezentant plemena, je

Šediny, čaro starnúceho psa.

po pokojný, povahovo vyrovnaný pes s dlhým prahom dráždivosti. Nehodí sa preto na cvičenie obrany v tom zmysle, že ho budeme poštvať na figuranta a cvičiť s ním hryzenie do rukáva. Každý majiteľ si určite rád otestuje vlohy svojho psa, ale neodporúča sa s ridgebackom cvičiť obranu na „cvičáku“. Ridgeback má dlhý prah dráždivosti, a keď pridáme, že je inteligentný, nechápe, prečo by mal bez dôvodu útočiť na človeka. Číže istý čas odmieta útočiť na figuranta. V najlepšom prípade, ak je ešte

Šteňa ridgebacka.

Snímka: HaFo

pes mladý, chápe toto dráždenie ako hru, no v dospelosti ridgeback po viacnásobnom cvičení a dlhom dráždení zaútočí, ale nie na rukáv. Vieme si teda predstaviť správanie a následky takto pokazeného ridgebacka, keď sa zamení jeho prirodzený obranársky inštinkt s inštinktom korisťníckym.

Rodézsky ridgeback sa nehodí na cvičenie obrany tak, ako služobné plemená vyšľachtené na tento účel. Doviesť služobný výcvik s ridgebackom do konca, čo znamená, že pes figuranta po zadržení na povel cvičiteľa pustí, dokáže len vynikajúci profesionál, aj to nie s každým jedincom tohto plemena. Pôvodný ridgeback vo svojej domovine strážil ľudské obydlie a príslušníkov svojej rodiny, má rozvinutý i obranný inštinkt, čo je veľkou devizou tohto polyfunkčného psa. Africký leví pes bol chovaný hlavne pre svoju povahu, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou jeho štandardu, preto tým, že ho nútime hrýzť a „loviť“ človeka, vedieme ho proti jeho prirodzenosti.

JE RODÉZSKY RIDGEBACK BOJOVÉ PLEMENO?

Ridgeback sa pred rokmi omylom ocitol na zozname nebezpečných psov z nedostatku informovanosti zákonodarcov v Nemecku a bol zo zoznamu nebezpečných psov vyradený na základe oficiálnych testov pováh, konaných v Nemecku a paralelne vo Švédsku počas 7 rokov. Dôvodom uvedenia plemena RR na zoznam nebezpečných psov v Nemecku bolo to, že jeden z ich klubov používa vo svojom názve slovo Löwenhund, t. j. leví pes, a že tento názov zle pochopili neinformovaní novinári a úrady. Je pravda, že RR bol používaný na lov veľkej zveri, medzi inými aj na lov levov. Pojem lovenie leva však bolo nesprávne pochopené.

Preukázateľne nie je tento druh psa zaradený do zoznamu ani v jednej spolkovéj krajine Nemecka. Plemeno RR bolo vyňaté zo zoznamu bojových či nebezpečných plemien aj v tých niektorých štátoch Európy, kde sa v prílohe podobného zákona nachádzal. Zaradenie na zoznam nebezpečných, či dokonca bojových plemien bolo omylom!

Žiaden ridgeback sa nenarodil ako bojový pes, ale človek nesmie z neho bojového psa vychovať! Jeho prirodzené vlohy sú poľovné, teda zver naháňať, zastaviť, prípadne nadhnať pánovi. Ak sa stretne so silným súperom, ako je lev, v našich podmienkach napríklad diviak, veľmi dobre odhadne situáciu a nepúšťa sa do boja bezhlavo. Bude zver obiehajú, zastavovať ju, obštekávať a fixovať až do príchodu svojho pána. Takto bol ridgeback rokmi vyšľachtený, také je jeho prirodzené správanie. Podobne sa správa aj pri zadržení votrelca na náš pozemok. Nevrhne sa na zlodēja, ale bude ho fixovať a obštekávať. Nebojte sa, ridgeback presne vycíti, kto a s akým úmyslom prekročí prah nášho pozemku. Vie, čo

má robiť, a beda tomu, kto má nečestné úmysly! Bude patrične vylakaný a vyštvaný z nášho územia, ale nebude roztrhaný. Myslím, že to nikto z nás naozaj ani nechce. Pokiaľ ridgebacka neprekodujeme systematickým zlým cvičením, poštvaním na človeka, bude naozaj spoľahlivým strážcom, spoločníkom i rodinným priateľom.

VÝSLEDKY TESTOV POVAHY PLEMENA RODÉZSKY RIDGEBACK

Stig Carlson, člen komisie na testovanie pováh rôznych plemien: „Ridgeback rozhodne nie je psom, ktorý sa hlava-nehlava vrhá do nebezpečia – on sa mu dokonca snaží vyhnúť. Mnohé z testov správania, zamerané na odvahu ridgebacka, interpretované ako útočnosť a chuť napadať, dopadli zle, keď sa od neho očakávalo, že na útok figuranta s ochranným rukávom zareaguje tiež útokom.“

Mladé dámy z austrálskeho chovu.

Snímka: Milada Krchňavá

Hans Enulf – člen Európskeho výboru RR, člen rady SRRS: „Rodézsky ridgeback sa systematicky vyhýba konfliktom, ba navyše sa často postaví medzi dvoch protivníkov v snahe napäť situáciu upokojiť“.

POVAHOVÉ ZVLÁŠTNOSTI RODÉZSKÉHO RIDGEBACKA

Tento pes sa v mnohom líši od iných poľovných európskych psov, a preto vyžaduje aj iný prístup – trpezlivé citlivé vedenie hlavne v mladosti a období dospievania. Tvrdé zaobchádzanie a trest by zbytočne zmätli a navyše pokazia. Ridgeback je veľmi spoločenský, preto je dôležité, aby sme ho prijali za člena rodiny. V žiadnom prípade nepatrí do ohrady či koterca mimo rodiny, kde by sa jeho výnimočná povaha – prednosť, ktorou disponuje – navždy vytratila. Ľudia, ktorí ho takto držia, sice vlastní ridgebacka, ale prichádzajú o nevšedný zážitok zo spoluzitia, ktorý tento pes – partner poskytuje.

Pri hre uplatňuje ridgeback rýchlosť, mrštnosť, silu ale aj jemnosť.

Snímka: HaFo

Ridgeback má vo zvyku opierať sa o nohu svojho pána alebo si na ňu sadnúť. Táto náklonnosť z neho vytvorila obzvlášť príjemného spoločníka. Výborná inteligencia a úsilie o zapálenie sa svojmu pánovi im dáva dobrý predpoklad na nácvik k poslušnosti. Je veľmi citlivý a vnímavý, preto sa bez ťažkostí a rýchlo učí prirodzeným spôsobom, samozrejme za predpokladu, že sme ho prijali za člena domácnosti a rodiny.

Rodézsky ridgeback je naozaj „osobnosť“ medzi psami. Vo vzťahu k ľuďom chce byť pre človeka partnerom a nie otrokom, ktorý len vykonáva rozkazy. Je výnimočný svojou inteligenciou, neposlúcha ihneď a slepo, na vykonanie povelu potrebuje niekedy čas na premyslenie. Ridgeback urobí mnoho vecí vlastným spôsobom a v rôznych situáciách sa prekvapujúco múdro zachová. Je veľmi opatrný, rozvážny a zdržanlivý pes. Toto správanie – typické pre túto rasu – sa nesmie považovať za jeho povahovú slabosť, práve naopak.

Ridgeback disponuje šiestym zmyslom pre nebezpečenstvo, to znamená, že reaguje na podnety z okolia skoro ako divé zviera a vníma aj to, čo je mimo ľudského chápania. Je to schopnosť, ktorá sa storočia vyžadovala v africkej buši a ktorá je dodnes zakotvená v dedičnej výbave tohto plemena. Ridgeback odmieta plniť príkazy svojho pána, ktoré nemajú rozumné opodstatnenie. Odmieta preto napríklad aj opakované nezmyselné aportovanie. Samozrejme, správnym prístupom a výcvikom sa dá aj tomu ridgebacka naučiť.

NAOKO VEĽKÝ, NO V SKUTOČNOSTI MALÝ A ZRANITEĽNÝ

Už v období svojho jedného roka ridgeback pôsobí fyzicky dospelým dojmom, má krásnu stavbu tela, z ktorej vyžaruje sila. Jeho kohútiková výška dosahuje u súk 61–66 cm, u psov 63–69 cm. Samce majú krásnu hlavu, bývajú silnejšie a väčšie, sučky sú trochu útlejšie a menšie. Psychicky však ridgeback dospieva veľmi neskoro, až medzi druhým a tretím rokom svojho života. Do toho času sa síce zdá byť veľký a silný, ale v skutočnosti je ešte malý a zra-

niteľný. Často sa na vychádzkach v nebezpečných chvíľach tlačí k nohám svojho pána a doslova sa za ne schováva. Netreba sa na neho hnevať za tieto prejavy „slabosti“, lebo ridgeback potrebuje dozrieť prirodzeným spôsobom. V dospelosti sa na jeho kvality môžeme plne spoľahnúť bez akéhokoľvek špeciálneho výcviku.

SKÔR NEŽ SI PRINESIEME DOMOV MALÉHO RIDGEBACKA

Skôr než sa rozhodneme pre kúpu tohto naozaj zvláštneho a inteligentného plemena, musíme zvážiť všetky okolnosti za a proti. Šteňa sa stane novým členom domácnosti minimálne na desať rokov. Bude hlavne zo začiatku, ale aj neskôr vyžadovať veľa starostlivosti a lásky. Samozrejme bude tiež nemalou mierou čerpať z rodinného finančného rozpočtu, ale aj z nášho času. Ridgeback potrebuje veľa voľného pohybu v prírode a zároveň chce byť neustále s nami. Zadovážením si ridgebacka sa celý chod domácnosti zmení, ale trúfam si poznamenať, že k lepšiemu. Vychádzky v prírode sa stanú pre rodinu samozrejmosťou a aj zdravie v nej začne priamo úmerne narastať. Nekupujte ridgebacka bez preukazu o pôvode psa! Len tak je záruka, že ide naozaj o ridgebacka aj s jeho typickými povaho-

Cvičenia formou hry sú pre ridgebacka tým najvhodnejším výcvikom poslušnosti.

Snímka: Veronika Brožová

vými vlastnosťami, a nie o miešanca s iným plemenom. Menej štandardný ridgeback za prístupnú cenu s preukazom o pôvode má vyššiu hodnotu ako krásny, ale „nepapierový“, možno ani nie ridgeback, z ktorého nikdy nevieme, čo vyrastie alebo ako sa v kritické situácii zachová.

STAROSTLIVOSŤ O RIDGEBACKA

Keďže ridgeback je v dospelosti veľké plemeno, je veľmi dôležitá správne vyvážená strava, hlavne v období jeho rastu. Preto sa osvedčila špeciálna granulovaná strava vyvinutá pre rýchlo rastúce šteňatá veľkých plemien. Ľudia sa často pýtajú a zalamujú rukami, koľko toho musí pes takýchto rozmerov zjesť. V skutočnosti ridgeback, ktorý váži okolo 40–45 kg, toho nezje veľa. Veľká väčšina ridgebackov je spokojná s granulami, ktoré im chutia. Nie sú vyberavé. Ale pozor! Takmer každý ridgeback je neustále hladný, preto pri prekrmaní má sklon k obezite. Ridgebacky sú mimoriadne čístopné, starosť o ich krátku sršť je minimálna. Najradšej sú s nami doma, von sa chodia

Najkrajší pes a suka výstavy, typický predstaviteľ plemena. Snímka: Irena Hofferková

len prebehnúť. Rýchlo sa naučia základom domáceho správania. Ridgeback má pokojný temperament a zriedka šteká. Môže sa preto chovať aj v obytnom dome či na sídlisku, ale za predpokladu, že mu poskytneme denne aspoň 1–2 hodiny voľného pohybu (bez vŕdzky) po lúkach a lesoch. Tam je ridgeback naozaj šťastný.

SLOVENSKÝ KLUB CHOVATEĽOV RIDGEBACKOV

Klub vznikol roku 1994. K dnešnému dňu združuje 250 členov a tento počet ďalej veľmi prudko narastá. Ridgeback sa stal na Slovensku veľmi módnym plemenom. Má to svoje výhody, ale aj nevýhody. Chovatelia vedia, čo tým myslím.

Slovenský klub chovateľov ridgebackov každoročne organizuje dve výstavy so zadávaním CAC, dva klubové dni, ktoré sa konajú vždy deň pred výstavou, a letný tábor zameraný na socializáciu a správnu výchovu šteniat a mladých psov. Tieto akcie majú mimoriadny ohlas, zúčastňujú sa na nich aj RR

Očiam šteňaťa nik neodolá!

z Rakúska, Čiech, Maďarska, Poľska, Švajčiarska, Nemecka, Talianska... Najobľúbenejší je Lure Coursing, na ten sa najviac tešia naše ridgebacky. Ako návnada sa používa umelá kočka. Členovia klubu si svojpomocne vyrobili aj dráhu agility, ktorá je nenáročná a viac-menej pre zábavu ľudí a detí. Motto klubových agilit je: Čo neurobí pes, musí za neho urobiť jeho pán, a tak majitelia psíkov preliezajú tunely a skáču cez prekážky... Je to zábava! Ale sú aj ridgebacky, ktoré bezchybne absolvujú agility a vyrovnali by sa aj vážnej konkurencii. Večer klubových dní patrí karnevalu (samozrejme ridgeback v maske) a potom dlho do noci opekaniu rôznych maškrt pri ohni. Kto vlastní ridgebacka, a nie je ešte členom klubu, je vítaný! Slovenský klub chovateľov ridgebackov sa nestará iba o chovateľskú stránku plemena, ale aj o neštandardné jedince, jedince bez preukazu o pôvode a o športové a pracovné využitie plemena (bližšie informácie o klube sú na www.rr.sk).

CHOV RODÉZSKÉHO RIDGEBACKA NA SLOVENSKU

Chov plemena na Slovensku je pomerne mladý a je veľmi úzko spätý s českým chovom. Za posledných 10 rokov však začal stagnovať a nedostatkom novej krvi sa dostáva do slepej uličky. Namnožili sa problémy, ktoré pretrvávajú a znásobujú sa. Chovatelia si to uvedomujú a začali viac cestovať do zahraničia za kvalitnými krycímimi psami. Je potešiteľné, že za posledné roky pribudli nové veľmi kvalitné importy do Čiech aj Slovenska z Afriky, Rakúska, Ameriky a z Austrálie.

Chovatelia v klube sa zaväzujú dodržiavať stanovy, ktoré im nedovoľujú chovať na geneticky nezdravých a povahovo nevyhovujúcich jedincoch. Naopak, na všetky jedince pochádzajúce z riadeného chovu (aj nevýstavné bez predpokladu do chovu) sa vydávajú preukazy o pôvode. Klub sa preto dištancuje od správania nečistokrvných jedincov a jedincov bez preukazu o pôvode.

S cieľom zabezpečiť informovanosť o povahových zvláštnostiach a o zaobchádzaní s plemenom sa však nebráni vstupu a organizovaniu aj majiteľov týchto psov.

NA SLOVENSKU SÚ PRÍSNE, ALE VEĽMI POTREBNÉ CHOVATEĽSKÉ PODMIENKY

Do chovu sa zaraďujú iba zdravé a povahovo vyrovnané jedince. Klub zabezpečuje prostredníctvom poradcu chovu povinné kontroly vrhov. Účelom týchto kontrol je odhalenie dermoid sínusu, exteriérových chýb a sledovanie dedičných problémov, ktoré sa zaznamenávajú, pravidelne vyhodnocujú a slúžia pre potreby informovanosti všetkých chovateľov.

Chyby vylučujúce chovnosť sú: pozitívny nález RTG dysplázie bedrových kĺbov (nad hodnotu 0/0), agresivita a cholerickejšia povaha jedinca, u súk nadmierna bojovnosť, chýbajúci zub/zuby a, samozrejme, znaky v rozpore so štandardom plemena.

ZDRAVIE PLEMENA

Žiaľ, už dávno nie je pravda, že ridgeback je jeden z mála prírodných plemien, ktorého sa netýkajú zdravotné problémy. Dnešný ridgeback je rovnako vystavený civilizácnym problémom ako hociktoré iné plemeno. Je priskoro na bilanciu, na Slovensku je pomerne mladý chov plemena, ale myslím si, že je vcelku zdravý. S ohľadom na dyspláziu bedrových kĺbov majú práve slovenské ridgebacky najlepšie výsledky v porovnaní s okolitými krajinami. Dosiahlo sa to vďaka veľmi prísnej, ale potrebnej selekcii. Tento klub ako jediný z okolitých krajín od svojho založenia dodnes uchovňoval jedince iba s rtg. DKK 0/0.

RODÉZSKY RIDGEBACK NA VÝSTAVÁCH

V posledných rokoch na najvyšších výstavách európskeho a svetového mena nechýbajú ani slovenské ridgebacky. Ukázali, že

Rodézsky ridgeback dieťa prírody.

Snímka: Irena Hofferková

našími chovmi vieme konkurovať hocikde na svete a svojimi výsledkami sme dosiahli nemalé medzinárodné uznanie. Už pravidelne niekoľko rokov dozadu sa podarilo získať nejedno z najprestížnejších medzinárodných titulov a zapísať sa tak do histórie európskych a svetových výstav. Sú to veľmi vzácné víťazstvá, za ktorými sa skrýva nielen kvalita psov, ale aj citlivá a trpezlivá výchova ich majiteľov, mnoho hodín nácviku, vystavovania i prehier.

KTO VLASTNÍ RODÉZSKÉHO RIDGEBACKA?

Na Slovensku vďaka dobrej propagácii plemena a nekonfliktnému správaniu sa našich ridgebackov a v neposlednom rade aj pre cenu šteniatka vlastní toto jedinečné a citlivé plemeno prevažne inteligentní ľudia. Ridgeback je na Slovensku chovaný ako rodinný pes, priateľ a partner človeka. Žije a dýcha spoločne s človekom. Nie je to kottercový pes a nemáva ani budú na dvore.

Večne hladný, typická vlastnosť ridgebacka.

Snímka: HaFo

LITERATÚRA O PLEMENE RODÉZSKY RIDGEBACK

Viac o plemene sa môžete dozvedieť prostredníctvom knihy Rodézsky ridgeback – Afričan v Európe. Je to prvé a zatiaľ jediné slovenské vydanie knihy, ktorá vyšla roku 1999. Opisujem v nej komplexne nielen základné fakty o plemene a jeho charakteristické povahové črty, ale aj problematiku chovu a výchovy ridgebacka. Táto kniha už pomohla mnohým majiteľom ridgebackov nahliadnuť do vnútra svojho psa, pochopiť jeho uvažovanie a zorientovať sa v psej logike. Na základe skúseností so súžitím viacerých ridgebackov rovnakého pohlavia opisujem ich prirodzené sociálne správanie, povahu, ale aj individuálne odlišnosti. Poukazujem tiež na najčastejšie chyby pri výchove psa. Kniha je bohato ilustrovaná a podložená množstvom farebných fotografií. Vyšla v troch jazykových verziách vo vydavateľstve RICHTEX. Dá sa objednať cez internet: www.rr.sk.

Autorka je chovateľkou plemena, rozhodkyňou pre plemena rodézsky ridgeback a thajský ridgeback, čaťateľkou na posudzovanie exteriéru plemena dalmatínsky pes, prezidentkou Slovenského klubu chovateľov ridgebackov, autorkou knihy Rodézsky ridgeback – Afričan v Európe.

Monika Tušanová, snímky: autorka chovná stanica TUSANI www.rr.sk/tusani